

KALLE GÜETTLER

DUMMA SKATT

ILLUSTRERAD AV
PIA HALSE

Lindskog & UllFörlag

Lilla Damm och Bak i Fram
med Krok de glider ut från hamn.
Sin skatt de slängt i en vulkan,
och båten seglar som en svan.

Så stilla susar havets vind,
den smeker råa rövarns kind
och lilla tussen Damm där fram
som spelar visor på sin kam.

Krok säger: "Fint! Nu blev vi kvitt
den dumma skatten, för såvitt
jag vet har den smält hop och blivit
nåt vått och hett och skattefritt."

"Långt nere i vulkanens bo,
där blev den lava kan jag tro",
säger Bak, tar av sin sko.
"Jag badar tårna! Hohoho!"

De anar inte vad som skett.
"Jag har INTE om den maten brett!"
mullrar det ur Islands berg.
Vulkanen får en farlig färg.

Den börjar hosta helt brutalt,
och när den nästan skatten svält
så flyger kistan plötsligt opp!
Ur kraterns lopp den tar ett hopp ...

... ut i luften, hel men mör,
med botten kvar och locket för.
Och innan nån vet ordet av
den faller fort mot Islands hav.

Och vem är där? Ja, gissa det.
(Tre vänner som ju INTE vet
att friden snart tar slut för dem,
och det blir trångt att segla hem.)

PADANG! PLADASK! VAD HÄNDER NU?

"Vår båt gick nästan mitt itu!"

"Är alla hela?" "Tror det, ja ..."

"Nej! SKATTEN vill vi inte ha!"

"Läcker bladet? Gick det hål?"

"Nej, det är starkt som knivbladsstål.

Fast kistan är för tung ändå.

DEN lasten har vi ledsnat på."

"Jag har det!" hojtar Damm:

"Vår skatt ska sjöjungfrurna få.

Vi hivar i den, hej och hå!

Här har ni, tjejer i det blå:

silver, guld, juveler så ...

... att ni kan fresta Kung Näpptunn

att fria fräckt med puss på mun

och virvla vilt i vacker vals

med pärlor på er hud och hals."

Men kistan sjunker inte alls,
så det blir ingen bröllopsvals
i havets djup för folket där –
och rövarena får nytt besvär.

Den dumma skatten hänger med
och håller farten, upp och ned
i varje våg och vågdal glatt.
"Vad gör vi nu? Åh, dumma skatt!"

Bak lyckas inte hugga hål.
"Den svärdet tål! ÅNEJ, mitt stål!
Krok hoppar tungt: "Den sjunker bums!"
Men Krok far själv i vattnet – PLUMS!

Så trött på stök är lilla Damm
som lilar låtar på sin kam.
Då, djupt i djupet, långt, långt ner,
nån gnolar med ... NU HÖRS DET MER!

